

sanud, aaga meile lisfati jälle moisa teggo, nenda et meie wimaks igga kabhe päwa peält, ni paljo teggo piddime teggema, kui meie issa kaddunt, terwe addra peält teggi. Wimaks piddime meie igga päwa peält allatist waimo wäljas piddama. Kuhho selle fundimisega wimaks peab minnema! Kuida woib üks innimenne sel wisil omma pead toita ja perret sõta ja lapsed kaswatada! Ennemüiste tehti addra peält kuus päwa hobbosega, ja kuus päwa jalla; ja nüüd peame meie sesamma addra ma peält, kahheksateistkümmend päwa hobbosega, kolmkümmend kuus päwa jalla, nädalalas tegeema. Kus en nüüd õigus maailmas? Kui moisa wannemile nisuggune walli antakse, ommad allamad pinada!

Josep. Urra aäna wihhale maad, wannake! wihha ei te ialge head, ja kui süüda sojats lähhab, siis Pea ei sa maad, moist. ikkult järrele mõttelda. — Wõttame

me selle asja üle diete selgeste arro piddada. Sinna ütlesid, et sinno issa algmiseses, kui temmal nelli tõteggjad hinge, talus olli, piddi kuus päwa hobbosega ja kuus päwa jalla, moisas teggema. Nüüd nimmeta mulle, kui paljo tõteggjad innimessed sul seddapuhko perret on?

Küllakubjas. Minna ollen omma wannana naesega, mul on kaks poega naese mehhed, ja üks tüttar, ja wannema poia esimesed lapsed on ka jo waimo-poisikesed: se teeb ühtekokko, üks, kaks, kolm, nelikümmis, kuus, seitse, kahheksa, ühheksa inimest, kes jo kät woivad tö kallale panna, ja wiis rammotumad lapsokessed. Need keik tahhawad süa: ja kust wõtta selle tühia aiaga!

Josep. Küllap sesamma luggu igga ühhes tallus sin küllas on, et ennemüiste paljo maid ja wäbbe rahwast olli, ja nüüd paljo rahwast sellesamma ühhe ma peäl!